

16. trin. I
1. oktober 2017
Sundkirken 10

Salmer:

752 Morgenstund har guld
636 Midt i alt det meningsløse
408 Nu ringer alle klokker
828 Det er påske
369 v. 5-6 I skal se med
371 Du fylder mig med glæde

Dette hellige evangelium skriver evangelisten
Lukas (Luk. 7, 11-17)

Bøn:

Vor Gud og far
Tak for din kærlighed som kan overvinde al død
og mørke.
Amen

Dagen i dag bliver ofte kaldt efterårets påskedag –
og det med god grund – bibelberetningen er fyldt
op med påskemotiver.
Dagen i dag handler om det vigtigste i
kristendommen,

dagen handler om liv og død,
dagen handler om livet i døden –
om håbet
og om opstandelsens mulighed.

Vi synger derfor også påskesalmer,
- ”det er påske” – nej, vil I måske protestere – og
”jo”, vil jeg sige, for påskens opstandelsesbudskab
er den kristne tros livsgrundlag,
var der ingen påske,
var der ingen grund til at mødes alle de andre
søndage.

I Jesus Kristus er døden overvundet,
livet er mere end døden,
kærligheden er stærkere end alt andet.
Guds kærlighed kan, det vi ikke selv kan,
det får vi et godt eksempel på i beretningen i dag.

En beretning som på samme tid er lavmælt og
storslået.

En mor, en enke, har mistet sin eneste søn,
ham som skulle hjælpe hende også i fremtiden,
men også ham som hun delte livet med.

Det er afgørende vigtigt at have familie,
forældre, søskende, børn –
vores største frygt er ofte frygten for at blive
efterladt alene.

Vi frygter det – og ved samtidig godt at det sker.
Familiemedlemmer dør i alle familier,
på den måde er det lavmælt og almindeligt i al sin
ubærlighed.

Vi lammes overfor døden,
men Jesus er ikke handlingslammet.
I mødet med Jesus sker der noget, som vender
historien om den ubærlige død til noget storslået.
Jesus vender sorgens afmagt til livsglæde.
Jesus vækker den døde søn til live.
Sønnen vender tilbage til livet med sin mor og
fællesskabet med de levende.
Han kaldes tilbage til kærligheden
af kærligheden.

Det minder om påske –
som da Maria kom grædende til Jesu grav og blev
mødt med ordene:
”Hvorfor græder du?”

Ligesom hos enken, der har mistet sin søn, er det Jesus selv der får gråden til at standse.

De behøver ikke længere græde, for Jesus har overvundet døden.

Med få og enkle ord overtrumfer livet døden.

”Rejs dig op!” siger Jesus

Ikke noget hokus pokus, men blot disse enkle ord får sønnen til at sætte sig op og begynde at tale.

- Det er storslået –

som da kvinderne mødte Jesus Kristus efter opstandelsen.

De

blev forfærdede, bange og grebet af frygt.

Den samme slags frygt som også greb enken og alle der så, hvad der var sket.

En frygt som er vanskelig at håndtere, for det der ikke sker var sket alligevel.

Dødens endelighed blev overtrumpet af livets kærlighed – og hvad skal man så stille op?

Det peger – på alle måder – på påske

– peger på hvordan Jesus ikke bare døde, men også opstod.

Døden får ikke det sidste ord,

Gud har besøgt sit folk, som det hedder –
Guds rige – som det blev kaldt sidste søndag –
Guds rige er værd at holde sig til, fordi vi – i ham
– møder befrielse, nåde, fællesskab og håb –
også når alt ser helt håbløst og ubærligt ud.

Vores liv er bundet til ham,
vi er afhængige af Gud,
derfor kan vi også trygt overlade sorger og
bekymringer til ham.

Jesus er ikke bare en stor profet,
det han har gjort, kan kun Gud gøre.
Jesus er Guds søn,
Jesus Kristus – frelser og befrier med sin
kærlighed,
den kærlighed, som langt overstiger det vi kan
forstå.

Den kærlighed som er stærkere end døden giver
også os og vore kære håb.

Kærlighedens liv har ingen ende,
når døden griber ind i menneskelivet gør den vores
kærlighed hjemløs,
men kærligheden er der fortsat.

Guds rige er der hvor Guds vilje sker
og Guds vilje sker der hvor liv og kærlighed får
lov at råde.

Guds rige er den opstandnes liv i vores verden,
den opstandnes nærvær blandt mennesker.
Guds rige er opstandelsens under som giver plads
til glæde og håb midt i det helt almindelige
stiltfærdige og lavmælte liv.
Når vi tror på Gud, tror vi på kærligheden.
Vi tror kærligheden altid er stærkere end døden.

Når vi tror på den treenige Gud,
tror vi på at Guds kærlighedsrige har det sidste
ord, ikke bare for Jesus Kristus, men for enhver af
os.

Han har besøgt sit folk – dvs han har besøgt os –
han er kommet til jorden, som Guds søn,

og er gået foran på livets vej, der hvor Guds
kærlighed kan få forunderlige ting til at ske – for
os – for vore kære –
nu og her og i fremtiden,
ja, i evighedernes evighed.

Amen